

Szűknek bizonyult szerdán este Óbecsén a felújítás alatt lévő Népkönyvtár tágas olvasóterme. Telegi Júlia Hol vannak a sírok? című harmadik könyve második kiadásának, valamint a Magyar SzóPont bemutatóján, amelyet a könyvtár vezetősége, a Than Fivérek Értelmiségi Kör és a szerző együttesen szervezett meg. Meglepetésünk és csodálkozásunk láttán többen megerő-

A történelem az élet tanítómestere

A pártoktól független legyen a Magyar Szó, de ne a vajdasági magyaroktól!
– A könyv és az olvasó ünnepe Óbecsén

események, a viszonylag rövid ideig, alig négy hónapig tartó katonai közigazgatás vélhető, a történelemkönyvekben mind-

magyarokat sújtotta. Alantas ösztönök vezérelve a rögtönítélő bíróságokon sokszor nem megfelelő képzettségű egyének döntöttek életéről, haláláról. Akik ilyen „bírák” elé kerültek, a sorsuk már előre meg volt pecsételve.

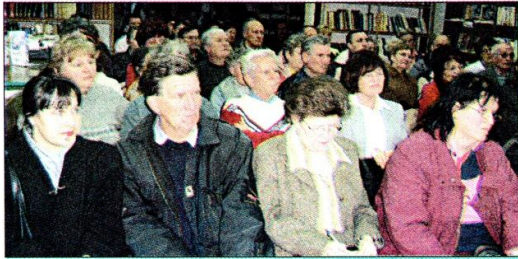
Telegi Júlia könyve – csakúgy, mint a hasonló kiadványok – a leginkább azt bizonyítja, hogy a történelem valójában az élet tanítómestere. Nem fehér-fekete, mint ahogyan a háborúban a győztes felek el szeretnék hitetni az utókorral. Valójában sokszínű, apró mozaikkockákból tevődik össze, akár az élet.

– A magyarokat, így a vajdaságiakat is volt, amikor a „rosszak” közé sorolták a szélsőségekre hajlamos történetírók. Ahhoz, hogy tárgyilagosan viszonyuljunk közös dolgainkhoz valamennyien, akik Vajdaságban élünk, szembe kell néznünk a történelemmel, és vállalnunk kell értünk a felelősséget. A többségi népek is – mondta Telegi Júlia. – A megbékélés lehetőség-

éről is csak akkor beszélhetünk, ha az 1942-es áldozatok emlékműéhez hasonlóan maradó síremléket, emlékparkot, méltó kegyhelyet létesítenek az 1944-ben kivégzettek, a mártírhaltak, a gyűjtőtáborokban embertelen körülmények között 1945-ben elpusztultak tiszteletére.

A könyvbemutató végén a Hol vannak a sírok? című könyvből Rókus Zoltán tanuló olvasott fel részleteket. A Magyar SzóPontot Óbecsén a Népkönyvtárban a házigazdák, valamint Telegi Júlia meghívására nyitottuk meg közösen, Tóth Báthori Erzsébettel, a projektum ötlet- és házigazdájával, és Lajbert Györggyel, lapunk óbecsei újságírójával. Hogy miért éppen a könyvtárra esett a választás a Magyar SzóPont helyszínének a meghatározásakor? Mi sem egyszerűbb, mivel a lap és az olvasó a helyi kultúrélet legstabilabb találkozási pontja a könyvtár, és egy jobban működő közösségért bizonyára többet is tehet. Hogy ez mennyire így van, jó példa az óbecsei könyvtár élénk tevékenysége. Olvasóink közös kívánságát Telegi Júlia mondta ki: a pártoktól legyen független a Magyar Szó, tárgyilagosan, az igazságról írjon, de sose legyen független a vajdasági magyarságtól.

– A sajátos, karcsúsított, a minden napiból lett élőlámpa, a Magyar SzóPont közvetlenebb kapcsolatot tarthat fenn olvasóinkkal – mondta Kókai Péter főszerkesztő, aki elfoglaltsága miatt kevés kapcsolódott be a beszélgetésbe. Egyben jóleső meglepetését is kifejezte a nagy érdeklődés láttán. Lassan a tizedik véleménynyilvánítási pontunkat nyitjuk meg, de még eddig sehol sem voltunk ennyien, mint itt, Óbecsén. Hangos volta

A népes közönség

sítették, mindig sokan, százan-százhuszan részt vesznek a könyvtár gyakori rendezvényein, tartásuk azokat szerbiák, vagy magyarok. És azt is megsúgták, hogy ilyenkor a könyvtár minden alkalmazottja egyben a rendezvény házigazdája is, és ott segít, ahol a leginkább tud.

Szerdán erre külön is szívszög volt, sajnos. Új plakátokat kellett elég sokszor kifüggeszteni a letéptettek helyébe a könyvbemutatóról, valamint a Magyar SzóPont megnyitóról. A kellemetlen eset ellenére olvasóinkkal szép és tanulságos estét töltöttünk el. A színvonalas könyvbemutató az A Prima Vista együttes Kiss Dénes Októberben című megzenésített versének előadásával kezdődött, mely Szerda László feldolgozásában hangzott el. Kinka Erzsébet megbízott igazgató köszöntője után Rózsa Péter, a becsei gimnázium fiatal történelemtanára tartott figyelemkeltő előadást az 1944–45-ös

máig viszonylag egyoldalúan bemutatott előzményeiről és borzalmas következményeiről: a bosszúról, a megtorlásról, amely Vajdaságban leginkább a németeket és a

Az est vendégei

Telegi Júlia

jelenlévők válasza is a kérdésünkre, hogy mit hiányolnak a leginkább napilapunkból? – Az óbecsei oldalt – mondták kórusban. Több közérdekű, helyi hírt, rendezvényekről szóló írást szeretnének olvasni. A megoldást egy közös: Magyar-kanizsa-Zenta-Csóka-Ada-Óbecse önkormányzatközi program jelenthetné. A Magyar Szóval együtt kellene megoldást találni, és biztosítani az anyagi hátteret hozzá. Ha az önkormányzatok támogatnák a programot, a Tiszavidék ismét betenete megjelenhetne mellékletként. Az óbecsei olvasóink jónak tartották évekkorábban a Hírek oldalt, a Yu és Hu Press válogatást. Az egyre bonyolódó helyzetre való tekintettel fontolóra kellene venni újbóli beindítását.

A rendezvény végén olvasóink a kiskosárból kihúztak három, előfőtönk nevét rejtő szelvényt. Könyvsomagot két olvasónk: Sztamorján Éva és Szekács Zoltán, valamint az Óbecsei Gerontológiai Központ kapott. Az idősök otthona három Magyar Szóra is előfizet rendszeresen. Ezúton is biztatni szeretnénk olvasóinkat: olvassanak bennünket a jövőben is! Várjuk jelzéseiket, ötleteiket a Magyar SzóPontokban.

■ S. T. G